# ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 9. októbra 2008 *

Vo veci C-304/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Nemecko) z 24. mája 2007 a doručený Súdnemu dvoru 2. júla 2007, ktorý súvisí s konaním:

**Directmedia Publishing GmbH**

proti

**Albert-Ludwigs-Universität Freiburg,**

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a G. Arestis,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Grass,

vzhľadom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Directmedia Publishing GmbH, v zastúpení: C. von Gierke, Rechtsanwältin,

— Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, v zastúpení: W. Schmid a H.-G. Riegger, Rechtsanwälte,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci F. Arenal, avvocato dello Stato,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Krämer a W. Wils, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 10. júla 2008,

vyhlásil tento

**Rozsudok**

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/9 ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz (Ú. v. ES L 77, s. 20; Mim. vyd. 13/015, s. 459).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Directmedia Publishing GmbH (ďalej len „Directmedia“) a Albert-Ludwigs-Universität Freiburg v nadväznosti na predaj zbierky básní vytvorenej na základe zoznamu nemeckých básní vyhotoveného pánom Knoopom, ktorý je profesorom na tejto univerzite.

## Právny rámec

3 Cieľom smernice 96/9 je podľa jej článku 1 ods. 1 „právna ochrana databáz v akejkoľvek forme“.

4 Pojem databáza je na účely uplatnenia smernice 96/9 definovaný v jej článku 1 ods. 2 ako „zbierka nezávislých diel, údajov alebo iných nezávislých materiálov systematicky alebo metodicky usporiadaných a individuálne prístupných elektronickými alebo inými prostriedkami“.

5 Článok 3 smernice 96/9 zavádza ochranu podľa autorského práva pre „databázy, ktoré predstavujú spôsobom výberu alebo usporiadaním ich obsahov autorov vlastný duševný výtvor“.

6 Článok 7 smernice 96/9 nazvaný „Predmet ochrany“ zavádza právo *sui generis* takýmto spôsobom:

„1. Členské štáty ustanovia pre zostavovateľa databázy, ktorá vykazuje kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatný vklad do získania, overenia alebo prezentácie jej obsahu, právo zamedziť konaniam spočívajúcim [v — *neoficiálny preklad*] extrakcii alebo reutilizácii celého obsahu databázy alebo kvalitatívne či kvantitatívne vyhodnotenej podstatnej časti z nej.

2. Na účely tejto kapitoly:

a) ‚extrakcia' znamená trvalý alebo dočasný transfer celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti na ďalší nosič, a to akýmkoľvek prostriedkom alebo akoukoľvek formou;

b) ‚reutilizácia' znamená akúkoľvek formu sprístupnenia verejnosti celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti rozširovaním duplikátov, nájmom, priamym prepojením alebo inými formami prenosu. Prvý predaj duplikátu databázy, v rámci spoločenstva majiteľom práva alebo s jeho súhlasom, vyčerpáva právo kontrolovať ďalší predaj tohto duplikátu v rámci spoločenstva.

Verejné vypožičiavanie nie je extrakciou alebo reutilizáciou.

3. Právo uvedené v odseku 1 môže byť prevedené, postúpené alebo poskytnuté na základe zmluvnej licencie.

4. Právo stanovené v paragrafe [odseku — *neoficiálny preklad*] 1 sa uplatňuje bez ohľadu na to, či databáza spĺňa podmienky ochrany autorským právom alebo inými právami. Uplatňuje sa tiež bez ohľadu na to, či je obsah takejto databázy chránený autorským právom alebo inými právami. Ochrana databáz podľa práva podľa odseku 1 sa nedotýka práv týkajúcich sa ich obsahu.

5. Opakovaná alebo systematická extrakcia alebo reutilizácia nepodstatných častí obsahu databázy zahrňujúca konanie, ktoré je v rozpore so zvyčajným využívaním databázy alebo ktoré neprimerane poškodzuje oprávnené záujmy zostavovateľa databázy, nie sú dovolené.“

7 Článok 13 smernice 96/9 nazvaný „Zachovanie použiteľnosti iných normatívnych ustanovení“ upresňuje, že táto smernica nemá vplyv na ustanovenia týkajúce sa najmä „právnych predpisov o obmedzujúcich praktikách a nekalej súťaži“.

8 Podľa článku 16 ods. 3 smernice 96/9:

„Najneskôr na konci tretieho roku od [1. januára 1998] a každé 3 roky potom predloží Komisia Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice, v ktorej medzi iným na podklade osobitnej informácie predloženej členskými štátmi preskúma predovšetkým uplatňovanie práva *sui generis*, vrátane článkov 8 a 9, a osobitne overí, či uplatňovanie tohto práva viedlo k zneužitiu dominantného postavenia alebo inému narušeniu voľnej hospodárskej súťaže, ktoré by ospravedlňovalo vykonanie vhodných opatrení, vrátane zavedenia systému nútených licencií. Ak bude potrebné, predloží v súlade s vývojom na úseku databáz návrhy na úpravu tejto smernice ustanoveniami o hospodárskej súťaži.“

**Skutkové okolnosti vo veci samej a prejudiciálna otázka**

9 Pán Knoop riadi na Albert-Ludwigs-Universität Freiburg projekt „Klassikerwortschatz“ („Slovná zásoba klasikov“), ktorý viedol k uverejneniu *Freiburger Anthologie* (Freiburská antológia), zbierky básní z rokov 1720 až 1933.

10 Táto antológia vychádza zo zoznamu básní vyhotoveného pánom Knoopom s názvom *Die 1 100 wichtigsten Gedichte der deutschen Literatur zwischen 1730 und 1900* (1 100 najdôležitejších básní nemeckej literatúry v rokoch 1730 až 1900, ďalej len „zoznam básní vyhotovený pánom Knoopom“), ktorý bol uverejnený na internete.

11 Podľa úvodného vysvetlenia tento zoznam, ktorého štruktúra závisí od početnosti citácií týchto básní v rôznych antológiách, uvádza autora, názov, prvý verš a rok uverejnenia každej z básní. Tento zoznam vychádza tiež z výberu 14 antológií vybratých spomedzi všetkých približne 3 000 antológií, ku ktorému bola pridaná bibliografická kompilácia 50 antológií v nemeckom jazyku od pani Dühmert s názvom *Von wem ist das Gedicht?* (Kto napísal túto báseň?).

12 Z týchto diel obsahujúcich približne 20 000 básní sa vybrali básne citované prinajmenšom v troch antológiách alebo trikrát spomenuté v bibliografickej kompilácii od pani Dühmert. S cieľom umožniť štatistické spracovanie boli jednotne upravené názvy a prvé verše básní a bol vytvorený zoznam všetkých básní. Nakoniec boli k básniam pridané odkazy na diela, v ktorých boli vydané, a bol zistený dátum ich vzniku. Vďaka bibliografickým rešeršiam sa zistili jednak diela, v ktorých boli predmetné básne uverejnené, a jednak dátumy ich vzniku. Približne dva a pol roka bolo potrebného na dokončenie tejto práce, ktorej náklady v celkovej výške 34 900 eur znášala Albert-Ludwigs-Universität Freiburg.

13 Directmedia distribuuje CD-ROM s názvom *1 000 Gedichte, die jeder haben muss* (1 000 básní, ktoré by mal každý mať), ktorý vyšiel v roku 2002. Z básní na CD-ROM pochádza 876 z obdobia rokov 1720 až 1900. 856 z nich je uvedených aj v zozname básní vyhotovenom pánom Knoopom.

14 Pri výbere básní pre svoj CD-ROM sa Directmedia inšpirovala týmto zoznamom. Vynechala niektoré básne, ktoré sa v nej nachádzajú a pridala iné básne podľa svojho vlastného výberu a vo vzťahu ku každej básni kriticky preskúmala výber uskutočnený pánom Knoopom. Čo sa týka vlastného textu jednotlivých básní, Directmedia ich získala z vlastných digitálnych zdrojov.

15 Keďže sa pán Knoop a Albert-Ludwigs-Universität Freiburg domnievali, že Directmedia rozširovaním svojho CD-ROM porušila jednak autorské právo pána Knoopa ako tvorcu zbierky a jednak súvisiace právo Albert-Ludwigs-Universität Freiburg ako „zostavovateľa databázy“, podali žalobu o ukončenie protiprávneho konania a na náhradu škody proti Directmedia. Cieľom ich žaloby bolo tiež to, aby Directmedia vydala na účely zničenia kópie CD-ROM, ktoré ešte vlastní.

16 Súd príslušný na prvom stupni tejto žalobe vyhovel. Potom, ako bolo Directmedia zamietnuté odvolanie, podala na Bundesgerichtshof opravný prostriedok „Revision“.

17 Uvedený opravný prostriedok bol zamietnutý v časti týkajúcej sa odsúdenia Directmedia na základe návrhu pána Knoopa. Na druhej strane však, keďže ustanovenia nemeckého práva upravujúce ochranu zostavovateľa databázy, na porušenie ktorej sa

Albert-Ludwigs-Universität Freiburg odvoláva, boli prevzaté zo smernice 96/9, vnútroštátny súd sa domnieva, že riešenie sporu v časti, v ktorej proti sebe stoja Directmedia a uvedená univerzita, závisí od výkladu článku 7 ods. 2 písm. a) tejto smernice.

18 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že zo zistení odvolacieho súdu vyplýva, že Directmedia sa pri výbere básní, ktoré sa mali nachádzať na jej CD-ROM, inšpirovala zoznamom básní vyhotoveným pánom Knoopom, že v každom prípade kriticky preskúmala výber uskutočnený pánom Knoopom a že nakoniec vynechala na predávanom nosiči určitý počet básní nachádzajúcich sa v uvedenom zozname, pričom pridala niekoľko ďalších básní, a kladie si otázku, či prevzatie obsahu určitej databázy, ku ktorému došlo za týchto okolností, je „extrakciou“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice 96/9.

19 Definícia pojmu „extrakcia“ obsiahnutá v tomto ustanovení smernice 96/9, viacero odôvodnení tejto smernice, body 43 až 54 rozsudku z 9. novembra 2004, The British Horseracing Board a i. (C-203/02, Zb. s. I-10415), úryvky z návrhov generálnej advokátky Stix-Hackl vo veci vedúcej k vydaniu rozsudku z 9. novembra 2004, Fixtures Marketing (C-338/02, Zb. s. I-10497), určitá koncepcia cieľa a predmetu práva *sui generis*, ako aj požiadavky právnej istoty podľa vnútroštátneho súdu, svedčia skôr v prospech doslovného výkladu tohto pojmu, podľa ktorého uvedené právo umožňuje zostavovateľovi databázy brániť fyzickému transferu celej databázy alebo jej časti z jedného nosiča na iný, nie však použitiu tejto databázy ako konzultačného, informačného a porovnávacieho zdroja, aj keby sa tým podstatné časti predmetnej databázy ako také postupne prekopírovali a prevzali do inej databázy.

20 Vnútroštátny súd však pripúšťa, že podľa inej koncepcie predmetu práva *sui generis* možno tvrdiť, že pojem „extrakcia“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice 96/9 zahŕňa konania spočívajúce výlučne v prevzatí údajov ako zložiek databázy.

21 Vzhľadom na tieto ťažkosti pri výklade sa Bundesgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Môže byť prevzatie údajov z chránenej databázy [podľa článku 7 ods. 1 (smernice 96/9)] do inej databázy extrakciou v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice o ochrane databáz aj vtedy, keď sa vykonáva na základe prezretia databázy a po vlastnom posúdení, alebo je predpokladom extrakcie v zmysle tohto ustanovenia postup, pri ktorom dochádza k (fyzickému) kopírovaniu obsahu databázy?“

**O prejudiciálnej otázke**

22 Na základe svojej otázky by vnútroštátny súd chcel v podstate vedieť, či pojem „extrakcia“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice 96/9 zahŕňa konanie spočívajúce v prevzatí zložiek databázy do inej databázy v zmysle vizuálneho prezretia prvej databázy a výberu údajov založeného na vlastnom posúdení konajúcej osoby, alebo či predpokladá, že dochádza k fyzickému kopírovaniu všetkých zložiek databázy.

23 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že táto otázka spočíva na predpoklade uvedenom vo vnútroštátnom rozhodnutí, podľa ktorého je zoznam básní vyhotovený pánom Knoopom „databázou“ v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 96/9.

24 Taktiež sa v tomto rozhodnutí upresňuje, že Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, ktorá financovala náklady na vytvorenie uvedeného zoznamu, by mohla byť subjektom ochrany na základe práva *sui generis* zavedeného uvedenou smernicou, a to vzhľadom na skutočnosť, že investícia poskytnutá na získanie, overenie a prezentáciu obsahu tohto zoznamu, ktorej výška predstavuje 34 900 eur, sa považuje za zásadnú v zmysle článku 7 ods. 1 tejto smernice.

25 V tomto kontexte si vnútroštátny súd kladie otázku, či také konanie, akým bolo konanie Directmedia vo veci samej, predstavuje „extrakciu" v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice 96/9.

26 V tomto ustanovení sa pojem extrakcia definuje ako „trvalý alebo dočasný transfer celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti na ďalší nosič, a to akýmkoľvek prostriedkom alebo akoukoľvek formou".

27 Článok 7 ods. 1 smernice 96/9 vyhradzuje zostavovateľovi databázy, ktorá si vyžadovala zásadný vklad z kvantitatívneho alebo kvalitatívneho hľadiska, právo zakázať extrakciu týkajúcu sa celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti. Cieľom odseku 5 uvedeného článku 7 je navyše umožniť tomuto zostavovateľovi brániť opakovaným a systematickým extrakciám nepodstatných častí obsahu dotknutej databázy, ktoré by však prostredníctvom ich kumulatívneho účinku viedli, bez súhlasu zostavovateľa, k opätovnému vytvoreniu celej databázy alebo aspoň jej podstatnej časti a ktoré by týmto spôsobom vážne poškodili vklad tohto zhotoviteľa, rovnako ako extrakcie uvedené v článku 7 ods. 1 tejto smernice (pozri rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, body 86 až 89).

28 Keďže sa pojem extrakcia použil v rôznych ustanoveniach článku 7 smernice 96/9, je potrebné ho vykladať vo všeobecnom kontexte tohto článku (pozri v tomto zmysle rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, bod 67).

29 V tomto ohľade je potrebné upresniť, ako to pripustila Directmedia, že tento pojem nepredpokladá, že databáza alebo jej časť, ktorá sa použije v rámci predmetného konania, sa v dôsledku toho stratí zo svojho pôvodného nosiča.

30 Použitie pojmu „kopírovanie“ pre znázornenie pojmu extrakcia v určitom počte odôvodnení smernice 96/9, okrem iného najmä v odôvodneniach č. 7 a 38, totiž naznačuje, že normotvorca Spoločenstva zamýšľal týmto pojmom v kontexte tejto smernice pokryť konania, pri ktorých databáza alebo jej časť naďalej existujú na pôvodnom nosiči.

31 Ďalej je potrebné zdôrazniť, že použitie výrazu „akýmkoľvek prostriedkom alebo akoukoľvek formou“ v článku 7 ods. 2 písm. a) smernice 96/9 nasvedčuje tomu, že normotvorca Spoločenstva chcel pojmu extrakcia dať širší význam (pozri rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, bod 51).

32 Ako tvrdia Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, ako aj talianska vláda a Komisia, prijatie širokého významu pojmu extrakcia je potvrdené aj cieľom sledovaným normotvorcom Spoločenstva pri zavedení práva *sui generis*.

33 Týmto cieľom je, ako to vyplýva najmä z odôvodnení č. 7, 38 až 42 a 48 smernice 96/9, zaručiť osobe, ktorá sa chopila iniciatívy a znášala riziko poskytnutia podstatného vkladu v zmysle ľudských, technických a/alebo finančných zdrojov na účely získania, overenia a prezentácie obsahu určitej databázy, odmenenie tohto vkladu prostredníctvom jeho ochrany proti nedovolenému privlastneniu si jeho výsledkov konaniami, ktoré by spočívali najmä v tom, že používateľ alebo konkurent by opätovne zhotovil databázu alebo jej podstatnú časť, náklady čoho by boli podstatne nižšie, ako boli náklady nevyhnutné na jej vlastné vytvorenie [pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 9. novembra 2004, Fixtures Marketing, C-46/02, Zb. s. I-10365, bod 35; The British Horseracing Board a i., už citovaný, body 32, 45, 46 a 51; Fixtures Marketing, (C-338/02), už citovaný, bod 25, ako aj z 9. novembra 2004, Fixtures Marketing, C-444/02, Zb. s. I-10549, bod 41].

34 V duchu tohto cieľa sa má pojem extrakcia v zmysle článku 7 smernice 96/9 chápať ako pojem označujúci akékoľvek nedovolené konanie spočívajúce v privlastnení si celého obsahu databázy alebo jeho časti (pozri rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, body 51 a 67).

35 Ako tvrdia Albert-Ludwigs-Universität Freiburg a Komisia, už zo samotného znenia článku 7 ods. 2 písm. a) smernice 96/9 vyplýva, že uvedený pojem nezávisí od povahy a formy použitého spôsobu konania.

36 V tomto ohľade rozhodujúce kritérium spočíva v existencii „transferu“ celého obsahu dotknutej databázy alebo jeho časti na iný nosič rovnakej alebo inej povahy, ako je nosič dotknutej databázy. Takýto transfer predpokladá, že celý obsah databázy alebo jeho časť sa bude nachádzať na inom nosiči, ako je nosič pôvodnej databázy.

37 Ako zdôraznila talianska vláda v tomto kontexte, na účely posúdenia existencie extrakcie v zmysle článku 7 smernice 96/9 je irelevantné, či sa transfer zakladá na technickom postupe spočívajúcom v kopírovaní obsahu chránenej databázy, akým je elektronický, elektromagnetický, elektrooptický alebo akýkoľvek iný analogický postup (pozri v tejto súvislosti odôvodnenie č. 13 smernice 96/9), alebo na jednoduchom manuálnom postupe. Ako uvádza Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, kopírovanie obsahu takejto databázy, hoci aj manuálne, na iný nosič, spadá pod pojem extrakcia rovnako ako stiahnutie na internete alebo fotokópia.

38 Odôvodnenie č. 14 smernice 96/9, podľa ktorého „ochrana v zmysle tejto smernice môže byť rozšírená i na neelektronické databázy“, rovnako ako odôvodnenie č. 21 tejto smernice, podľa ktorého ochrana stanovená touto smernicou nevyžaduje, aby materiály obsiahnuté v databáze „boli organizovane fyzicky uložené/skladované“, taktiež svedčia v prospech výkladu pojmu extrakcia, ktorý rovnako ako v prípade pojmu databáza nebude obmedzený kritériami formálnej, technickej alebo fyzickej povahy.

39 Na účely výkladu pojmu extrakcia v kontexte smernice 96/9 je taktiež irelevantné, že transfer obsahu chránenej databázy vedie k odlišnému usporiadaniu dotknutých údajov, ako je usporiadanie charakterizujúce pôvodnú databázu. Ako vyplýva z odôvodnenia č. 38 smernice 96/9, nedovolené kopírovanie spojené s prispôsobením obsahu kopírovanej databázy je jedným z konaní, proti ktorým chce uvedená smernica prostredníctvom zavedenia práva *sui generis* chrániť zostavovateľa databázy.

40 Nemožno teda tvrdiť, ako to urobila Directmedia, že pod pojem extrakcia spadajú výlučne prípady konaní spočívajúcich v mechanickom reprodukovaní, bez akéhokoľvek prispôsobenia a za cenu bežného procesu spočívajúceho v „kopírovaní/nalepení“ obsahu určitej databázy alebo jej časti.

41 Rovnako okolnosť zdôraznená spoločnosťou Directmedia, že autor dotknutého prevzatia neprevezme časť údajov obsiahnutých v chránenej databáze a že doplní údaje z nej prevzaté údajmi pochádzajúcimi z iných zdrojov, môže nanajvýš preukazovať, že dotknuté konanie sa netýkalo celého obsahu uvedenej databázy. Naopak, nebráni však konštatovaniu, že došlo k transferu časti obsahu tejto databázy na iný nosič.

42 Na rozdiel od ďalšieho tvrdenia Directmedia, pojem „extrakcia" v zmysle článku 7 smernice 96/9 nemožno zužovať na konania týkajúce sa transferu celého obsahu chránenej databázy alebo jeho podstatnej časti.

43 Ako vyplýva z bodu 27 tohto rozsudku, z preštudovania odseku 1 v spojení s odsekom 5 článku 7 smernice 96/9 totiž vyplýva, že tento pojem nie je závislý od rozsahu transferu obsahu chránenej databázy, keďže na základe týchto ustanovení právo *sui generis* zavedené uvedenou smernicou poskytuje zostavovateľovi databázy ochranu nielen proti extrakcii týkajúcej sa celého obsahu chránenej databázy alebo jeho podstatnej časti, ale za určitých podmienok aj proti extrakcii týkajúcej sa nepodstatnej časti tohto obsahu (pozri v tomto zmysle rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, bod 50).

44 Preto skutočnosť, že transfer sa netýka podstatného a zoradeného celku údajov obsiahnutých v chránenej databáze, nebráni tomu, aby sa takéto konanie zaradilo pod pojem „extrakcia" v zmysle článku 7 smernice 96/9.

45 Ako zdôraznila Komisia, aj okolnosť, že údaje obsiahnuté v jednej databáze sa preberú do druhej databázy len na základe kritického posúdenia osoby uskutočňujúcej transfer, by sa mohla javiť relevantnou na účely určenia, či by táto druhá databáza mohla požívať niektorú z foriem ochrany upravených smernicou 96/9. Na druhej strane však táto okolnosť nebráni konštatovaniu existencie transferu údajov z prvej databázy do druhej databázy.

46 Cieľ sledovaný transferom je taktiež irelevantný na účely posúdenia existencie „extrakcie“ v zmysle článku 7 smernice 96/9.

47 Preto len málo záleží na tom, že cieľom dotknutého transferu je vytvorenie inej databázy, či už konkurujúcej, alebo nekonkurujúcej pôvodnej databáze, rovnakej alebo inej veľkosti, alebo že toto konanie je súčasťou inej obchodnej či neobchodnej činnosti, ako je vytvorenie databázy (pozri v tomto zmysle rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, body 47 a 48). Navyše, ako vyplýva z odôvodnenia č. 44 smernice 96/9, transfer celého obsahu chránenej databázy alebo jeho časti na iný nosič, ktorý by bol nevyhnutný na účely jednoduchého zobrazenia uvedeného obsahu na obrazovke, je sám osebe extrakciou, ktorú držiteľ práva *sui generis* môže podmieniť svojím súhlasom.

48 V návrhu na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátny súd poukazuje na odôvodnenie č. 38 smernice 96/9. Tým, že uvádza možnosť, keď by obsah databázy bol „kopírovaný a novo elektronicky usporiadaný“, by toto odôvodnenie mohlo podľa vnútroštátneho súdu svedčiť v prospech výkladu pojmu extrakcia, ktorý sa obmedzuje na konania spočívajúce v technickom kopírovaní.

49 Ako však uviedla generálna advokátka v bode 41 svojich návrhov, dotknuté odôvodnenie slúži na dokreslenie osobitného rizika, ktoré vyplýva zostavovateľom databáz zo stále rastúceho použitia digitálnej technológie. Nemožno ho vykladať v tom zmysle, že sa okruh konaní, proti ktorým sa možno brániť na základe práva *sui generis*, zužuje výlučne na konania spočívajúce v technickom kopírovaní, a to tak, že by sa jednak opomenuli niektoré skutočnosti zdôraznené v bodoch 29 až 47 tohto rozsudku, ktoré svedčia v prospech extenzívneho výkladu pojmu „extrakcia" v kontexte smernice 96/9, a jednak by sa výrobcovi databázy v rozpore s cieľom uvedeného práva odňala ochrana proti extrakcii, ktorá by však napriek tomu, že by sa nezakladala na osobitnom technickom postupe, poškodzovala záujmy zostavovateľa rovnako ako extrakcia založená na uvedenom postupe.

50 Directmedia tvrdila, že databáza nepredstavuje vlastníctvo informácií a že skutočnosť, že sa medzi konania, ktoré môže zostavovateľ chránenej databázy zakázať na základe svojho práva *sui generis*, zahrnulo prevzatie informácií uvedených v tejto databáze, by znamenala jednak porušenie legitímnych práv jej užívateľov na voľný prístup k informáciám a jednak by to prospievalo vzniku monopolov alebo zneužitia dominantného postavenia medzi zostavovateľmi databáz.

51 Po prvé, čo sa týka práva na prístup k informáciám, treba zdôrazniť, že ochrana na základe práva *sui generis* sa priznáva iba proti extrakcii alebo reutilizácii v zmysle článku 7 ods. 2 smernice 96/9. Táto ochrana sa naopak nevzťahuje na prezeranie databázy (rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, bod 54).

52 Osoba, ktorá zhotovila databázu, však môže vyhradiť výlučné právo na prístup k nej určeným osobám (rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, bod 55) alebo podmieniť tento prístup osobitnými podmienkami, napríklad finančného charakteru.

53 Ak však zostavovateľ databázy sprístupní jej obsah, hoci aj odplatne, jeho právo *sui generis* mu neumožňuje brániť prezeraniu tejto databázy na informačné účely dotknutými tretími osobami (pozri v tomto zmysle rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, bod 55). Výlučne v prípade, keď si zobrazenie obsahu tejto databázy na obrazovke vyžaduje trvalý alebo dočasný transfer celého obsahu alebo jeho podstatnej časti na iný nosič, môže takéto prezeranie podliehať súhlasu držiteľa práva *sui generis*, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 44 smernice 96/9.

54 V prejednávanej veci z opisu skutkových okolností obsiahnutých v rozhodnutí vnútroštátneho súdu vyplýva, že hoci sa Albert-Ludwigs-Universität Freiburg bráni nedovolenému prevzatiu údajov obsiahnutých v zozname básní vyhotovenom pánom Knoopom, tretím osobám napriek tomu umožňuje tento zoznam prezerať. Informácie v ňom obsiahnuté sú v dôsledku toho voľne prístupné verejnosti a možno ich prezerať.

55 Po druhé, čo sa týka rizika poškodenia hospodárskej súťaže, z odôvodnenia č. 47 smernice 96/9 vyplýva, že normotvorca Spoločenstva citlivo vnímal obavu, aby sa ochrana na základe práva *sui generis* neposkytovala takým spôsobom, ktorý by uľahčoval zneužitie dominantného postavenia.

56 Práve preto článok 13 smernice 96/9 priznávajúci svojím spôsobom normatívnu hodnotu upresneniu obsiahnutému v uvedenom odôvodnení, podľa ktorého sa ustanovenia tejto smernice „netýkajú použitia súťažných pravidiel spoločenstva ani vnútroštátnych súťažných pravidiel“, stanovuje, že táto smernica nemá vplyv na ustanovenia týkajúce sa najmä právnych predpisov o obmedzujúcich praktikách a nekalej súťaži.

57 V tom istom duchu článok 16 ods. 3 smernice 96/9 ukladá Komisii povinnosť vyhotovovať pravidelné správy o uplatňovaní tejto smernice, ktorých cieľom je najmä overiť, či uplatnenie práva *sui generis* viedlo k zneužitiu dominantného postavenia alebo k inému poškodeniu hospodárskej súťaže, čo by odôvodňovalo prijatie primeraných opatrení.

58 V tomto kontexte, pre ktorý je charakteristická existencia nástrojov práva Spoločenstva alebo vnútroštátneho práva určených na vyrovnanie sa s prípadnými porušeniami pravidiel hospodárskej súťaže, akými sú zneužitia dominantného postavenia, pojem „extrakcia" v zmysle článku 7 smernice 96/9 nemožno vykladať tak, že by sa zostavovateľovi databázy odnímala ochrana proti konaniam, ktoré by mohli poškodzovať jeho legitímne záujmy.

59 Vo veci samej prináleží vnútroštátnemu súdu, aby na účely zistenia existencie porušenia práva *sui generis* Albert-Ludwigs-Universität Freiburg prostredníctvom Directmedia vzhľadom na všetky relevantné okolnosti overil, či konanie, pri ktorom Directmedia vychádzala zo zoznamu básní vyhotoveného pánom Knoopom, predstavuje extrakciu týkajúcu sa kvalitatívne alebo kvantitatívne určenej podstatnej časti obsahu tohto zoznamu (pozri v tejto súvislosti rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, body 69 až 72), alebo extrakcie nepodstatných častí, ktoré by z dôvodu svojej opakujúcej sa a systematickej povahy mohli viesť k opätovnému zhotoveniu podstatnej časti tohto obsahu (pozri v tejto súvislosti rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný, body 73, 87 a 89).

60 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že prevzatie údajov z chránenej databázy do inej databázy na základe prezerania prvej databázy na obrazovke a vlastného posúdenia údajov v nej obsiahnutých môže predstavovať „extrakciu" v zmysle článku smernice 96/9, pokiaľ – overenie čoho prináleží vnútroštátnemu súdu – toto konanie predstavuje transfer kvalitatívne alebo kvantitatívne určenej podstatnej časti obsahu chránenej databázy alebo transfery nepodstatných častí, ktoré by z dôvodu svojej opakujúcej sa a systematickej povahy mohli viesť k opätovnému zhotoveniu podstatnej časti tohto obsahu.

## O trovách

61 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

**Prevzatie údajov z chránenej databázy do inej databázy na základe prezerania prvej databázy na obrazovke a vlastného posúdenia údajov v nej obsiahnutých môže predstavovať „extrakciu“ v zmysle článku 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz, pokiaľ — overenie čoho prináleží vnútroštátnemu súdu — toto konanie predstavuje transfer kvalitatívne alebo kvantitatívne určenej podstatnej časti obsahu chránenej databázy alebo transfery nepodstatných častí, ktoré by z dôvodu svojej opakujúcej sa a systematickej povahy mohli viesť k opätovnému zhotoveniu podstatnej časti tohto obsahu.**

Podpisy